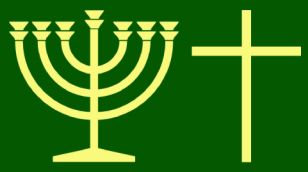

Біблійна доктрина про привласнення та оподаткування сільськогосподарських товарів

П'ятикнижжя

А тепер нехай фараон вибере чоловіка розсудливого та мудрого, і нехай поставить його над єгипетським краєм. Нехай фараон зробить це, і нехай призначить урядників над краєм, і нехай збере п'яту частину єгипетського краю за сім років врожайності. І нехай вони зберуть усю їжу тих добрих років, що настануть, і складуть збіжжя під руку фараона, і нехай зберігають їжу в містах. І буде та їжа запасом для краю на сім років голоду, що будуть у єгипетському краї, щоб край не загинув від голоду. Буття 41:33-36

І зібрав він усю їжу семи років, що були в єгипетській землі, і склав їжу в містах; їжу поля, що було навколо кожного міста, склав він там. Буття 41:48

І почали наставати сім років голоду, як сказав був Йосип. І був голод по всіх землях, але в усій єгипетській землі був хліб. І коли вся єгипетська земля голодувала, народ кликав до фараона про хліб. І сказав фараон усім єгиптянам: Ідіть до Йосипа, і зробіть те, що він вам скаже. Буття 41:54-55

І Йосип годував свого батька, і своїх братів, і весь дім свого батька хлібом, за їхніми родинами. І не було хліба в усій землі, бо голод був дуже сильний, так що єгипетська земля та вся земля ханаанська знемагали від голоду. І зібрав Йосип усе срібло, що знаходилося в єгипетській землі та в ханаанській землі, за збіжжя, яке вони купували, і Йосип приніс те срібло до дому фараона. І коли срібло закінчилося в єгипетській землі та в ханаанській землі, то всі єгиптяни прийшли до Йосипа та й сказали: Дай нам хліба, бо навіщо нам помирати перед тобою? Бо срібло закінчилося. І Йосип сказав: Давайте вашу худобу, і я дам вам за вашу худобу, якщо срібло закінчиться. І вони привели свою худобу до Йосипа, і Йосип давав їм хліб за коней, і за отари, і за худобу великої худоби, і за ослів, і годував їх хлібом за всю їхню худобу того року. Як той рік закінчився, вони прийшли до нього другого року та й сказали йому: «Не будемо приховувати від нашого пана, що срібло наше вичерпалося. Також і стада нашої худоби в нашого пана; нічого не залишилося перед нашим паном, крім наших тіл та наших земель. Нащо нам помирати перед очима твоїми, і ми, і наша земля? Купи нас і нашу землю за хліб, і ми та наша земля будемо рабами фараонові. І дай нам насіння, щоб ми жили й не померли, і щоб земля не спустошила». І купив Йосип усю землю Єгипетську для фараона, бо єгиптяни продавали кожен своє поле, бо голод посилював їх. І стала земля фараонова. А народ він переселив до міст від одного кінця границі Єгипту до іншого його. Тільки землі жерців він не купив, бо жерці мали частину, призначену їм від фараона, і вони їли свою частку, яку дав їм фараон. Тому вони не продали своїх земель. І сказав Йосип до людей: «Ось, я купив вас сьогодні та вашу землю для фараона. Ось вам насіння, і ви засієте землю. І станеться, коли буде врожай, ви дасте п’яту частину фараонові,

а чотири частини будуть для вас на насіння поля, і на їжу вам, і тим, хто в ваших домах, і на їжу вашим дітям». А вони сказали: «Ти врятував нам життя. Нехай ми знайдемо милість в очах нашого пана, і ми будемо рабами фараонові». І Йосип поставив це законом у єгипетській землі аж до цього дня, що п'ята частина належить фараонові, крім землі жерців, яка не належала фараонові. Буття 47:12-26

Аналіз:

Орендодавець: Фараон (Уряд / Монарх / Президент / Держава)
Орендар: Фермери

Міністр / Секретар сільського господарства: Джозеф Зафнатпаанеа «Носій насіння»

Розподіл сільськогосподарських земель: щонайменше 20% загальної площі земель має бути орним

Бюджет та управління прибутком:
Податок і десятина: 20%
(10% для фараона; 10% для священиків - церкви та їхні землі звільнені від податків.)
Чиста зарплата фермерів: 80%
(40% для насіння поля - посіву; 40% для їжі)

Кожне місто повинно мати можливість самостійно постачати собі продукти харчування.

Для максимальної ефективності люди повинні жити поблизу джерел їжі.

Економіка, яка не підтримується їжею (не золотом, не сріблом, не грошима, не криптовалютою тощо, а їжею), зрештою зазнає краху. Повільно, але впевнено.

Навіть під час голоду їжа має свою ціну і її потрібно купувати. Вона ніколи не буває безкоштовною.

Під час надзвичайного голоду гроші зазнають невдачі. Альтернативою буде система бартеру (їжа для худоби, коней, отар, ослів, час – зайнятість/служба). Запровадьте політику «НЕ ПРАЦЮЙ, НЕ ЇЖ» (2 Солунян 3:10).

Той, хто може контролювати постачання продуктів харчування, може приймати закони та контролювати людей.